

Tid, hvori man kunde tage Hensyn til Alles Interesser, til urolige, lidenskabfulde, stormfulde Dage. Det er Godseierne selv, der have kastet Spørgsmaalet derhen, de maae selv tage Følgerne deraf. Vi sigte det med Beklagelse, vi, der have søgt at mægle mellem de modstridende Meninger uden at interessere os mere for den ene Part end for den anden — det har været Tilfældet med mig, jeg interesserer mig ligesaa meget for en Godseier som for en Bonde, og for en Bonde som for en Godseier — det er kun dens større eller mindre Vigtigheds Skyld, der gjør, at jeg interesserer mig mere for en bestemt Samsundsclassse end for en anden. Det staaer for mig, som om Godseierne have skudt den fredelige Løsning af Spørgsmaalet fra sig og ladet det komme an paa de Dage, der ville komme; men kommer der urolige Dage, Storm og stærk Bølgegang, og kommer der da en Løsning, som mindre maatte tilfredsstille deres Duffer og Forhaabninger, da er det dem selv, de maae takke for, at Spørgsmaalet ikke er løst paa en Maade, hvormed de kunde have været bedre tjente.

Hvad ville vi opnaae ved at gaae videre ad den Vej, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet, at vi skulle følge? Jeg skal følge ham, ogsaa dennegang; jeg skal stemme for Forslaget, naar han ønsker det, jeg skal hjælpe til at føre dette Forslag ind i det andet Thing; jeg siger ikke, at jeg vedblivende vil kunne gjøre det, men jeg skal gjøre det endnu dennegang, dersom det forlanges. Vil man nu, ved at bringe dette Forslag ind i det andet Thing, egentlig opnaae et Gode, eller vil man maaskee ikke snarere modarbejde den Sag, man vil fremme? Jeg troer, at man snarere vil modarbejde den. Der er en Mængde Men-

nesker, hvis Overbeviisning om hvad der skal gjøres stærkt paavirket af Tidsomstændighederne i det enkelte Dieblit, som, naar en saadan Sag kommer frem, ved Tidsomstændighederne bringes til stærkt at udtale sig i visse bestemte Retninger og føle sig bundne ved saadanne Udtalelser. Det er Grunden til, at det ofte kan have en saa stor Betydning at vælge den beileilige Tid, idet man derved ligesom kan binde Modstanden ved at give den en bestemt, fast Stikfelse, iskedetfor at den ellers vilde faae en ubestemt, svømmende og taaget. Det er denne Grund, som jeg for mit Vedkommende anseer for at have ikke ringe Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet, om vi skulle bringe denne Sag ind i det andet Thing. Jeg skal, som sagt, være villig til ogsaa dennegang at følge den ærede Forslagsstiller, og jeg skal ikke undlade, hvis jeg skulde komme til at stille mig for mine Vælgere, at udtale mig aabent om, hvorledes Forholdene i det Hele maatte stille sig for mig, og hvilken Beslutning jeg i Fremtiden med Hensyn til dette Formaal maatte finde det rigtigt at tage.

Spørger man nu, om der da ikke er nogen anden Maade, hvorpaa vi kunne fremme denne vigtige Sag, som jo ligger os Alle saa meget paa Hjerte, saa siger jeg jo. — Der er for et Par Dage siden viist os en saadan Vej af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Han har indbragt et Forslag, som vel kun omhandler Afløsningen af Fæstegodset under Graabrødrehospitalet i Odense, men han har i Motiveringen af sit Forslag gjort os saa nøie bekendt med Loven eller Forordningen af 13de Mai 1769, saa at vi næsten kunne den udenad.